

Nagyjaink nyomában 3 nap a Kelet-Felvidéken

Egy osztálykirándulás képei

Hétfő reggel a szemerkélő eső dacára nagy izgalommal szálltunk be az autóbuszba, és indultunk útra bebarangolni Felvidék látnivalóit.

Első megállónk Rimaszombaton a Tompa Mihály Alapiskola volt. Az igazgatóhelyettes asszony nagy szeretettel fogadott minket, megosztotta velünk, milyen fontos számukra iskolájuk névadójának személye. Tanulóink egy ottani hetedikes osztállyal találkoztak és beszélgettek.

Utunkat folytatva Szklabonyára érkeztünk, ahol **Mikszáth Kálmán** gyermekkori otthonát látogattuk meg. A tárlatvezető hölgy felhívta a figyelmet az író életének és munkásságának érdekes részleteire. Kiderült, hogy a lakóházban lévő tárgyak közül csak egy köthető valóban Mikszáthhoz, mégpedig egy névjegy, melynek hátsó oldalán az író eredeti kézírása látható – nagyító segítségével. A tárlatvezetés után tiszteletünket tettük Mikszáth szobránál, majd az utca túloldalán lévő temetőben megnéztük lánytestvérének sírját is.

Továbbutazva **Alsósztrégóvára** értünk, a **Madách-család kastélyához**. Izgalmas volt ott állni Madách dolgozószobájában, melynek falait a nagy író saját rajzai, festményei díszítették. Csodálatos volt a könyvtár felderítése is.

Az irodalomtörténeti szempontból is jelentős élmények után **Rozsnyóra** érkeztünk, ahol idegenvezetőnk mesélt nekünk a város több száz éves múltjáról. Körbejártuk a belváros nevezetes épületeit, a városháza, Ferences templon, Diák templom, Tűztorony, volt Fekete Sas szálló, Nehrer ház, **II. Rákóczi Ferenc** (sokat tartózkodott itt a szabadságharc alatt) történetéről hallottunk érdekességeket. Andrassy Franciska grófnő fehér márvány síremléke előtt is megálltunk, akit a vidék jótevőjeként tartanak számon ma is.

A második napot **Domicai cseppkőbarlangnál** kezdtük.

A barlang Kassától 95 km-re található a Szlovák Karszt Nemzeti Parkban és a Magyarországon fekvő aggteleki Baradla barlanggal együtt egy egyedi, 25 kilométer hosszú komplexumot alkot, az UNESCO Világörökség listáján szerepel.

Igazi mesevilágba csöppentünk, ahogy beléptünk. Szinte felfoghatatlan volt a föld belsejében, 100 méterre a földfelszín alatt barangolni. A gyerekeknek is hatalmas élmény volt. Ha elegendő vízmennyiség lett volna, akár hajókázhattunk volna is a barlang mélyén folyó Styxen.

A barlangot elhagyva folytattuk a programunkat Rozsnyón, a **Bányászati Múzeum** felderítésével. A több, mint száz éves rozsnyói **Bányászati múzeum**, Szlovákia három specializált bányamúzeumának egyike és a járási honismereti múzeum szerepét tölti be. A legértékesebb kiállított tárgyak közé a középkori bányász kéziszerszámok, munkaeszközök, fa bányaszivattyú, vontatóteknő, fúró, mérő és világító technikai eszközök tartoznak. Az interaktív kiállításon kipróbálhattuk, milyen erő kell egy csille felhúzásához, jártunk bányaalagúttá alakított pincében, és a tanulók beszélhettek egy bányászliftbe is.

A következő kultúrtörténeti program előtt tettünk egy kis kitérőt a néprajz világába: **Várhosszúréten** meglátogattuk a kézműves házat, amely 2006-ban épült. Az életre hívója a Gömői Kézműves Egyesület volt, amely 2002-ben alakult és ma több, mint 40 tagot számlál, kézműveseket Gömör teljes területéről. A gyerekek itt a rövid ismertető után a kézműves foglalkozáson a régen használt természetes anyagokkal ismerkedhettek meg.

A rövid pihenő után úticélunk **Andrássy mauzóleum volt Krasznahorkaváralján**. Az idegenvezetőnkől megtudtuk, hogy ezt az épületet szokás a magyar Tadz Mahalnak is nevezni, mert Andrássy Dénes gróf a felesége iránt érzett nagy szerelméről tesz tanúbizonyságot.

Úton Betlér felé megálltunk az Andrássyak **krasznahorkai vára** közelében. Sajnos csak kívülről tekinthettük meg, sőt még körül sem sétálhattuk az ott folyó építkezés miatt. A vár tetőszerkezete 2012-ben égett le, várhatóan csak 2030-ban nyitja meg kapuit újra a látogatók előtt.

Aznapi utolsó programunk a **betléri Andrássy-kastély** és parkjának megtekintése volt. Ha a barlangtúra a természet kincseivel ismertetett meg, most láthattuk a történelmi múlt eredeti kincseit.

A kastély egyike annak a pár eredeti állapotában megmaradó kastélynak, amely túlélte a II. világháború és az utána következő időszak pusztításait. Minden berendezési tárgya eredeti, abban a helyzetben, ahogy az Andrássyak otthagyták. Az eredetileg vadászkastélynak készült épületben döbbenet álltunk a rengeteg felbecsülhetetlen értékű műkincs előtt: Benczúr Gyula és Madarász Viktor festményei néztek le ránk a falakról. A könyvtárszobában pedig tényleg majdnem sírva fakadtunk (főleg mi tanárok) a 15.000 kötet láttán.

A harmadik nap reggelén szomorúan pakoltunk össze, bár tudtuk, hogy újabb szép élmények várnak ránk.

Első megállónk a **Szádelői-völgy** sziklatorsnyainál volt. Meglepő látvány a Szádelői-szurdokvölgy, mivel nincsenek körülötte nagyszabású formák vagy magas, csúcsos hegyek. A rövid túra során megcsodálhattuk a fölénk emelkedő csúcsokat, majd tovább utaztunk Kassára.

Kassa Szlovákia második legnagyobb városa 250.000 lakosával. A 2013-as évre elnyerte az Európa Kulturális Fővárosa címet.

Először a Szlovák Nemzeti Múzeum RODOSTO részére mentünk, ahol láthattuk II. Rákóczi Ferenc fejedelem rodostói házának mását, ahol az emléket őrző tárlatot tekintettük meg.

Második helyszínünk az Árpádházi Szent Erzsébet Székesegyház volt. A csodálatos gótikus stílusú templom előtt állva idegenvezetőnk mesélt nekünk az épület történetéről, szóba került újra II. Rákóczy Ferenc újratemetése. Megnéztük, hol bontották ki a székesegyház falát a szarkofágok behelyezéséhez.

Sajnos, érkezésünk idején áramszünet volt, ami a székesegyház belső terének megcsodálásában nem akadályozott minket, hiszen a festett ólomüveg-ablakokon beáramló napfény még teljesebbé tette a látványt. A kriptában viszont csak telefonjaink fénye világított, ami szürreálissá tette az élményt. Tisztelegtünk **II. Rákóczi Ferenc és Bercsényi Miklós** nyughelyénél, egy perc néma csönddel is adózva a nagy fejedelemnek. (Sajnos a fényképek készítését a fény hiánya eléggé akadályozta.)

A templomból kijöve a sétálóutcán megálltunk fagyizni, majd a Thália Színházba mentünk, séta közben megcsodáltuk a Szlovák Nemzeti Színház épületét.

A Thália 1969-ben alakult, és ma Európa legészakibb magyar nyelvű színházaként működik. A színház eredeti célja nem csupán a kassai működés volt, hanem vándorszínházként az ország egész területén, sőt Északkelet-Magyarország több régiójában is tevékenykedett. A minket fogadó hölgy bemutatta a színházat, a jelenleg futó darabokat. A társulat tagjairól is mesélt. A gyerekek kérdései arra irányultak, hogy a magyar darabokon kívül játszanak-e szlovák előadásokat, illetve, hogy látogatják-e az előadásokat a szlovák lakosok is? Ennek kapcsán kiderült, hogy minden előadást feliratoznak szlovák nyelven is.

A színház épületét elhagyva már az autóbushoz mentünk, majd megkezdtük 4 órás utunkat haza. Élményekkel teli, hálás szívvel gondoltunk vissza a Felvidéken eltöltött 3 napra.

A kirándulás képei az alábbi linken megtekinthetők.

<https://drive.google.com/drive/folders/1OVgVH5NJ4oMgqzbzzWwaKel3xwPv4SaD>

2026.05.30.

Halász Annamária osztályfőnök